

Пошанування

Воїни Небесної чоти

Четвертого серпня в Чорткові відбулося врочисте відкриття пам'ятника-погруддя Герою України, генерал-майору Сергію Кульчицькому та алеї слави Героям Чортківщини, загиблим у російсько-українській війні на сході України: Богоноскоку Василю, Громовому Денису, Ільяшенку Роману, Коцюку Руслану, Рушаку Роману, Сторчаку Івану, Штунику Ігорю.

«Генерал із серцем солдата»

Саме такі слова виکارбувані на постаменті погруддя українського військового, генерал-майора, начальника управління бойової та спеціальної підготовки Головного управління Національної Гвардії України, Героя України Сергія Кульчицького, родової коріння якого проросло й укріпилося саме на Чортківщині, у селі Великій Чорноківці.

«Коли генерал-майор Кульчицький загинув, серед нас прозвучала фраза: «Пацани, ми – сироти». Ми розуміли, що таких офіцерів – одиниці, й ті моменти у відродженні Нацгвардії, які започатковував наш командир, ніхто не стане доробляти, – згадує один із військовослужбовців батальйону оперативного призначення НГУ. – В травні на Донбасі виявилися два блокпости, доступу до яких через бойові дії не мав майже ніхто, – біля гори Карачун (поблизу Слов'янська). Там розташувалися сили Нацгвардії, 95-ї та 25-ї десантних бригад. Боєприпаси та воду військовим доставляли гелікоптерами. Кожен борт супроводжував генерал-майор Кульчицький. Він щодень відвідував той чи інший клапан, де перебували люди, доставляючи все необхідне. Завжди питав у хлопців про потреби, стан, настрої, підказував, де краще виставити «секрет» чи окопатися. 29 травня 2014 року генерал-майор, як завжди, прибув на позиції гелікоптером. За звичаєм привітався з бійцями, спитав, як справи і сказав нам: «Тримайтеся, скоро вже буде ротация». За кілька хвилин, коли його борт піднявся, ми почули «хлопок» – ворог підбив гвинтокрил. Два з лишнім кілометри через сади, хаші ми бігли на порятунок. Під шум стрільби і вибухи бійці зайняли позиції по периметру і почали шукати членів екіпажу гелікоптера. Не покидала надія знайти всіх живими. Далі було неприємне: залишки борта, розкидані боєприпаси, розкидані хлопці...».

Сергій Кульчицький став єдиним офіцером у званні генерала, який віддав своє життя за Україну. А Батальйон оперативного призначення імені Сергія Кульчицького й досі виконує бойові завдання на Донбасі. Дехто каже, що Нацгвардія стоїть на третій лінії, та хлопці завжди працюють на «нулі».

Генерал залишив себе в кожному бійцеві, в їх світобаченні, прагненні до самовдосконалення морального духу і фізичної підготовки, злагоженості й дружньому ставленні до людей.

Ім'я твоє – «Герой» – навіки! Герої 21-го століття!

Почесну місію – підняття державного та націоналістичного прапорів України – виконав учасник бойових дій на сході України, капітан Микола Шіхмагомедов.

Відкрили пам'ятне погруддя та меморіальні плити з вкарбованими іменами загиблих героїв Чортківщини: дружина бойового генерала Надія Дребіт; Народний Герой України Андрій Нагірний; голова Ради аграрних підприємств Чортківського району, депутат Тернопільської обласної ради Василь Градовий; голова ГО «Чортківська спілка учасників АТО» Сергій Гусак і рідні загиблих.

(Закінчення на 2-й стор.)

**БУРІННЯ
СВЕРДЛОВИНИ**

ЯКІСТЬ
ГАРАНТІЯ

0961255125

ПОДОРОЖНИК мережа аптек

БЕЗКОШТОВНЕ ВИМІРЮВАННЯ РІВНЯ ГЛЮКОЗИ У КРОВІ

в аптеці "Подорожник" за адресою:
м. Чортків, вул. Шевченка, 58

щодня протягом
серпня 2019 року

з 8:00 по 13:00 год

podorozhnyk.com

аптечна довідка та резервування ліків: +38 067 500 51 51 (24h)

торговий представник від "Глю Нео" здійснить вимірювання глюкози всім охочим

БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ «СПІЛКА ЗАБУДІВНИКІВ»

КВАРТИРИ

МІСТЕЧКО
ЦЕНТРАЛЬНЕ
м. Івано-Франківськ
вул. С. Височана 18

- 1 кімнатна від 33м² до - 47м²
- 2 кімнатна від 54м² до - 70м²
- 3 кімнатна від 77м² до - 92м²

розтермінування до 24 місяців

(096) 721 71 24
(099) 448 76 68

Ліцензія 27-Л від 25.07.2016р.

ПРОДАЖ
ДОСТАВКА

ЯКІСНИЙ БЕТОН

ВІД НАВОЛЬСЬКОГО

✓ ГРАВІЙ ✓ ЩЕБІНЬ ✓ ВІДСІВ

ЗАЛІЩИЦЬКИЙ Р-Н.
С. ДОБРІВЛЯНИ

(03554) 2-22-96
(096) 68 74 586

Вітання

У неділю — День будівельника

Шановні працівники будівельної галузі!

Широ вітаємо вас із професійним святом! Бути будівельником — означає бути творцем, людиною, яка створює нові будівлі та споруди.

Ви обрали дуже складну, але водночас надзвичайно важливу професію, адже будівельна галузь є одним з головних індикаторів розвитку і стабільності економіки району та країни в цілому.

Зичимо вам, шановні працівники будівельної галузі, здоров'я, успіхів і натхнення, благополуччя і родинного тепла, щедрих замовлень та належної оцінки роботи. Нехай ваша наполеглива праця приносить вам радість і достаток, людям — затишок зручних осель, а Україні — процвітання. Хай це свято надихає вас на нові професійні звершення.

11 серпня День працівників ветеринарної медицини

Шановні працівники ветеринарної медицини!

Прийміть наші вітання із професійним святом!

Ваша професія має глибоке коріння. Її основи виникли тоді, коли людина вперше приручила тварину. Ви — фахівці однієї з найбагатіших і найпочесніших професій, адже не дарма кажуть, що медичний лікар лікує людину, а ветеринарний — люстество.

Завдяки вашій сумлінній праці, відданості обраній справі в районі забезпечується ветеринарне та епізоотичне благополуччя, ветеринарно-санітарна безпека продуктів тваринництва і охорона довкілля.

Від усієї душі бажаємо вам, вашим рідним і близьким міцного здоров'я, щастя, прихильності долі, миру і процвітання, успіхів у здійсненні задуманих планів, достатку і усіх земних гараздів. Нехай кожен день вашого життя буде щасливим та радісним, а родинне тепло і затишок допомагають у виконанні почесного і відповідального професійного обов'язку.

Віктор ШЕПЕТА,
голова
районної ради

Іван ЗАБОЛОТНИЙ,
перший заступник
голови
райдержадміністрація

Пошанування

Воїни Небесної чоти

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Поминальну панахиду відправив Преосвященний Владика Дмитрій (Григорак) Єпископ Бучацький УГКЦ у супроводі священнослужителів різних конфесій.

І ткала ся канва слави, пошанування й вдячності.

Голова Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук разом із військовим комісаром Чортківського ОМВК полковником Леонідом Підручним вручили почесні грамоти, подяки, грошові премії рідним загиблих героїв Чортківщини, а також батькові загиблого тернополянина Віталія Куриловича (майор Павлоградського полку Національної гвардії України з охорони особливо важливих державних об'єктів), який був на борту гелікоптера МІ-8 разом із генералом Кульчицьким.

За чітку громадську позицію, вагому волонтерську діяльність і допомогу Збройним силам України Сергія Гусака, Василя Градового, Василя Вислоцького нагороджено пам'ятною іменною зброєю — наганом «Флобера». А

полковник Валерій Кульяк, підполковник Національної гвардії України Дмитро Гуртовський.

Мовлення виступаючих повнілося вдячністю всім захисникам землі рідної та їхнім батькам,

також військовий комісар Почесною подякою та грошовою премією відзначив капітана Гіясуддіна Шіхмагомедова.

Віддати честь загиблим героям, побратимам зійшлися-з'їхалися з усіх усюд учасники бойових дій на сході України, військові, серед яких: голова Тернопільської обласної організації ВГО «Спілка офіцерів України» полковник запасу Національної гвардії України Олександр Варакута; командир роти спецпризначення, полковник В'ячеслав Кравчук, голова волонтерської організації «Схід і Захід єдині», старшина Василь Конько, під-

шаною воїнам України. У низці промов, мабуть, кожного шемом охопив серця вірш, ще в юності написаний загиблим воїном Коцюком Русланом, який зачитала його дружина-вдова Іванна.

Із терпкою журбою у барвах національної символіки схилилися квіти шани, лягли вінки слави, запалахотіли поминальні лампадки під пронизливий наскрізь почесний салют — данина нетлінної пам'яті честі й жертвності Героїв України.

Меморіал слави і пам'яті воїнів-захисників землі української встановлено за кошти аграріїв Чортківщини.

Скульптор вилитою з бронзи погруддя — Олесь Маляр (Тернопільська спілка художників).

Урочистості супроводжувалися оркестровими творами у виконанні військового оркестру 44-ї Тернопільської окремої артилерійської бригади та хоромим співом артистів Тернопільської обласної філармонії.

Ще тривалий час не розходилися люди після урочистостей. Військовики-побратими згадували фрагменти бойових буднів, обговорювали стан сьогодення. В бесіді сувоїлося: «... Ось на колінах — уже кілька років воїн-«афганець», якого Своїм омофором оберігає Матінка Божа. Стояв досі сам, цей символ захисника, а тепер має «сусідів», які в певний час виокремилися з-поміж інших, вирвавшись із старої зайложеної системи. Щоби побачити уповні панораму життєвого плину, треба піднятися над своїми проблемами, як-от командир Кульчицький. Пан генерал, як ніхто, чітко бачив проблеми своїх військовиків. Він робив те, що й мав зробити, був батьком для солдатів. Був тим сотником,

який приходив до Ісуса Христа і просив не за себе, а за рядового воїна. Це і є гідна позиція керівника, командира, офіцера, в якій домінує висока честь. Тепер на місці пам'яті зібранися дев'ять ангельських чинів, які воювали за Україну, які підносилися в гори на чужій землі. Кожному з нас треба навчитися підніматися вище власного «я», бо амбіції тягнуть додолу, не даючи побачити картину суспільства в цілому...».

Тетяна ЛЯКУШ
Фото **Діани СОРОКИ**

Вибори-2019

Оприлюднено список новообраних народних депутатів України

7 серпня друкований орган Верховної Ради — газета «Голос України» опублікував список обраних народних депутатів України на позачергових парламентських виборах 21 липня 2019 року. Відповідно до чинного законодавства України, до 5 серпня Центральна виборча комісія мала остаточно встановити результати виборів, з наступним опублікуванням прізвищ новообраних парламентаріїв.

Таким чином, політична партія «Слуга народу» отримала найбільшу кількість депутатських мандатів — 124. «Опозиційна платформа «За життя» — 37. 24-ма народними обранцями буде представлене Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина». На одного менше парламентарія значитиметься в складі «Європейської Солідарності». Новачок у політиці і парламенті — партія «Голос» матиме 17 «багнетів». Це — без врахування депутатів-мажоритарників, обраних від політичних сил та самовисуванців, котрі можуть увійти до новостворених парламентських фракцій.

У цьому списку значиться й прізвище ГЕВКА Володимира Леонідовича, що переміг в одномандатному виборчому окрузі № 167, куди входять місто Чортків, Чортківський, Борщівський і Заліщицький райони. За його кандидатуру, згідно з протоколом ОВК № 167 про підсумки голосування, віддало свої голоси 16774 або 22,21 % виборців.

Ексклюзивне інтерв'ю «Голосу народу» новообраного народного депутата України від Чортківщини читайте на 5-й стор.

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» — тижнева газета, виходить з 1939 року; засновник — ТОВ «Редакція газети «Голос народу»; реєстраційне свідоцтво серії ТР № 641-241 ПР від 21.07.2017; день виходу — п'ятниця, наклад — 2500 примірників.

Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3.

Ел. пошта: golnar@ukr.net

Тел. кореспондентів — 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера — 2-16-06.

Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31. Тел. (0372) 54-45-46. Відповідальний за випуск Михайло ОПИХАНІЙ

Промо

Орати якісно, ще й на швидкість вчилися трактористи Компанії «Контінентал»

Міжнародним стандартам цього виду обробітку землі навчали спеціалістів агрохолдингу володар світового кубка з оранки Йєнс Іверсен та його помічник Андреас Торзагер. Вдосконаленню майстерності орачів присвятили триденний захід, що пройшов на полях «Контіненталу» на Львівщині та Тернопільщині.

Загалом навчання проходило у декілька етапів. Спочатку з учасниками ділились теоретичними знаннями, після того на базах відпрацьовували практичне налаштування агрегатів та показали командам, як підготувати

техніку перед виїздом на лан. Завершальною частиною заходу стало калібрування плугів у полі та змагання з оранки.

Захід відбувався протягом трьох днів на трьох кластерах Компа-

нії – «Самбір» (Львівська обл.), «Кам'янка-Бузька» (Львівська обл.) та «Тернопіль» (Тернопільська обл.). Для навчання використовували плуги та трактори, які заплановані для робіт у виробничому сезоні 2019-2020 рр.

Всього понад три десятки учасників долучились до цієї події. Спеціалісти зізнаються, здобутий досвід – надзвичайно цінний. Адже завдяки вмілому налаштуванню техніки можна максимально використати можливості агрегату. Це дозволить виконувати якісну оранку, що надалі вплине на ефективність інших виробничих операцій. Для прикладу, культивациі або обприскування. До того ж, при якісно виконаній оранці можна запобігти перевитраті палива, адже ґрунт буде підготовлений, і це дозволить зменшити опір при проходженні наступної техніки.

Навчання організували у рамках підвищення кваліфікації працівників, адже в людський ресурс у Компанії «Контінентал» інвестують першочергово. Виробничі навчання проходять регулярно, проте тренери такого рівня діляться досвідом із працівниками вперше.

«Компанія «Контінентал» прагне впроваджувати у роботу лише кращі європейські стандарти. Адже так ми зможемо досягти високих виробничих показників. До того ж, маємо можливість перейняти досвід у тренерів із світовим ім'ям та вдоскона-

лювати теоретичні і практичні вміння наших спеціалістів», – зазначив начальник відділу підвищення стандартів виробництва Компанії «Контінентал» Есбен Ніелсен.

Тренер Йєнс Іверсен родом із Данії. Два роки тому заснував власну компанію, яка консультує фермерів по налаштуванню техніки. Знань та умінь чимало, адже Йєнс ще двадцять років тому здобув титул світового чемпіона з оранки. Зізнається, в Україні вперше, але професійністю спеціалістів «Контіненталу» приємно вражений.

«Схожі навчання ми проводили у Швеції, Норвегії, Литві. В Україні – вперше, проте мені дуже приємно працювати із командами, адже спеціалісти володіють навичками на дуже хорошу рівні. Після цих навчань вони зможуть без проблем самостійно налаштувати агрегати під необхідні умови та максимально ефективно виконувати свою роботу».

Цікавий досвід чекав на учасників наприкінці навчання. Адже останнім етапом стало змагання з оранки. За кордоном такі чемпіонати мають майже півстолітню історію та є популярними між фермерами. Вони піднімають рейтинговість професій та сприяють обміну досвідом.

Мірялись знаннями та здобутими навичками команди «Контіненталу» із різних блоків. Оцінювали результати за декількома параметрами, серед яких: швидкість та якість тракторної розвороту, правильність занурення плуга, рівність проходів та поверхні після проходження агрегатів. Учасники змагання отримали сертифікати, а переможці – власні трактори, поки що – мініатюрні.

*Прес-служба Компанії
«Контінентал»*

Ситуація

У Товстенському люди на годину перекрили рух дорогою державного значення

Учора, 8 серпня, з 10-ї до 11-ї години на перехресті доріг при в'їзді у Товстенке група мешканців цього та навколишніх сіл – Кривенького, Василькова, Коцюбинчиків, Сокиринців і Сидорова сусіднього Гусятинського району у кількості більше 50 осіб перекрила рух автотранспорту дорогою державного значення Тернопіль – Скалат – Жванець.

Назвати її дорогою нині важко, адже уже третій рік, зі слів Товстенківського сільського голови Бориса Качмарського, цей відрізок автошляху, від Пробіжні до перехрестя Чайка, подекуди всуціль вкритий глибокими ямами та вибоїнами, ніхто не ремонтує. Тому водії, котрі прямують з Чорткова на Гусятин чи Хмельницький, воліють їхати через Копичинці. Але для місцевих людей це – не вихід. Як їм з Товстенського, а тим більше з дальших сіл району добиратися до райцентру? Як доїхати швидкій до хворого, пожежній? Автобуси та маршрутки, що сюди ще наразі курсують, уже відмовляються їхати цим напрямком. Приміром, Кременець – Кам'янець-Подільський віднедавна змінив маршрут через Копичинці.

Як повідав нашим кореспондентам Сидорівський сільський голова Михайло Троян (Гусятинський район), люди тут зібралися для того, щоб привернути ува-

гу влади до дороги, яка уже стала непроїзною. Зусібач наступає посадка, яку ніхто не чистить. Складається враження, що усі забули про цю злочасну дорогу. Люди стали заручниками ситуації, відрізані від цивілізованого світу як з боку Чорткова, так і Гусятин. Місцева і обласна влада знають про цю проблему, тож надіються цією акцією зрушити питання з мертвої точки.

Представник підрядної організації «Спецбудстандарт», яка другий день фрезерує дорожнє полотно і розпочинає ямочний ремонт, повідав гурту людей, що вони працюють за договором від квітня місяця цього року і виконують завдання, які доводить Служба автомобільних доріг у Тернопільській області (САД). Першочергово ремонтували відрізок дороги у напрямку Лосяча – Скали-Подільської, де більш інтенсивний рух. Тепер перейшли сюди.

Перший заступник голови райдержад-

міністрації Іван Заболотний, що саме під'їхав, зазначив, що районною владою порушується питання ремонту цієї дороги перед обласним керівництвом від минулої осені. Вона стоїть на балансі Служби автомобільних доріг області. Учора він особисто побував у кабінеті в. о. голови Тернопільської ОДА Івана Крисака, де вкотре озвучив проблему. Той, у свою

чергу, зв'язувався з керівництвом САД, де пообіцяли, що приступлять до ремонту. Більше нічого він міг сказати.

Прямо під час акції Товстенківський віт Борис Качмарський набрав телефон виконуючого обов'язки керівника Служби автомобільних доріг Тернопільської області Володимира Хемія, і той, як він переповів, зазначив, що вже одна підрядна організація приступила до ремонту відрізка дороги між населеними пунктами Товстенке – Пробіжна. Найближчим часом з боку Гусятин їй назустріч рухатиметься інший підрядник. До 1 вересня питання цієї дороги буде закрито.

Узявши цю дату за відправну точку, люди після годинної акції розійшлися, залишивши за собою право знову перекрити дорогу, якщо слова не будуть підкріплені ділом.

*Любомир ГАБРУСЬКИЙ,
фото автора*

Традиції

Угринь, Товстенське, Росохач і Великі Чернокінці у першу неділю серпня відсвяткували свої іменини

Із кожним роком традиція влаштовувати дні сіл набуває все більшої популярності на Чортківщині. Щойно завершилися позачергові парламентські вибори, як наступної після них неділі Заводське, Улашківці та Шманьківчики першими в районі відзначили свої іменини. 4 серпня до цієї когорти долучилося ще чотири села нашого краю.

Василь Вислоцький, голова районної ради Віктор Шепета, заступник голови райдержадміністрації Йосифа Овод та багато інших почесних гостей, котрі звернулися до сільчан з вітальними словами, — йдеться на сайті Чортківської райдержадміністрації. Музичні вітання дарували присутнім учасники художньої самодіяльності місцевого сільського будинку культури. Родзинкою свята був виступ вокального гурту «Пшеничне пересло» з Тернополя.

Великі Чернокінці
«Моє село, моя маленька Батьківщина» — таку назву носила святкова програма, влаштована біля будинку культури села Великі Чернокінці, — про це йдеться на сторінці у Фейсбуці Колиндянської об'єднаної територіальної громади, до якої вони належать. За постійну підтримку

Угринь

«Неймовірні емоції мешканцям села Угринь Заводської об'єднаної територіальної громади подарували місцеві самодіяльні артисти та гості свята», — йдеться на Фейсбук-сторінці останньої. Народні гуляння тут традиційно влаштовують у мальовничому видолінку над Серетом. Спеціально задля цього та інших масових заходів кілька років тому спорудили муровану сцену, перед якою на тюках соломі зручно вместилися глядачі. Поруч було облаштовано фотозону «Я люблю Угринь!», діяли торгові точки.

Перед концертом був проведений інтеграційний захід, де жителі громади через інтерактивну гру вчилися створювати електронні петиції (так звані е-петиції).

Приємною несподіванкою став виступ народного артиста України, улюбленця публіки гумориста Гриця Драпака.

По завершенню дійства бавив публіку місцевий відомий на всю округу музичний гурт «Акорд».

Товстенське

Жива музика, спів аматорів сцени, танці місцевих художніх колективів, святковий феєрверк — все це побачили мешканці Товстенського та гості села, яких зійшлося, зі слів сільського голови Бориса Качмарського, того дня як ніколи багато на святкування іменин. Навіть з сусіднього Гусятинського району приїхали. А перед тим порадили за перемогу над суперником улюбленої футбольної команди з розгромним рахунком 7:2.

Почесним гостем свята був голова районної ради Віктор Шепета, котрий вручив вїтові сертифікат на суму 200 тисяч гривень в якості співфінансування на прокладену асфальтову дорогу через усе село.

Більш як годинний виступ заслуженої артистки естрадного мистецтва України Катерини Шимків з Чорткова став апофеозом святкування, які завершилися далеко за північ.

Росохач

На гостини до найпатріотичнішого села району завітали депутат обласної ради, відомий аграрій та меценат

села очільник громади Роман Клапків вручив директору ПАП «Обрій» Степану Данилишину Подяку від ОТГ та цінний подарунок.

Шанованим гостем свята був Чортківський міський голова Володимир Шматько, з уст якого линули привітання та побажання жителям Великих Чернокінців. З імпровізованої сцени вітали односельчан місцеві аматори, які присвятили своєму рідному селу пісні та поетичні твори. Приїхали привітати сусідів запальними танцями аматори з танцювального ансамблю «Первоцвіт» із Колиндян.

Рясний дощ супроводжував виступ жіночого вокального ансамблю «Пересло» з Шульганівки, які були запрошеними почесними гостями на свято. Завершилося дійство святковою дискотекою у місцевому будинку культури.

*Підготував Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Людмили ПАВЛІНСЬКОЇ,
з сайтів Чортківської райдержадміністрації та Колиндянської ОТГ*

«Вшитки лемки – гев, докупи!»

Цьогоріч, традиційно у першу неділю серпня (третього, четвертого) із гучним відлунням пройшов ХХ ювілейний фестиваль лемківської культури «Дзвони Лемківщини» в урочищі Бичова, що за Монастирською.

Вперше фестиваль отримав статус міжнародного, де зібралися лемки зі семи країн світу: США, Канади, Польщі, Сербії, Хорватії, Словаччини, України. Звичайно ж, на фестиваль приїхала і делегація з Чортківського району.

Таке багато-многолюдне свято не тільки передає з покоління в покоління культурне надбання лемків-русинів, а й дає можливість повною мірою відчувати самотність лемківського побуту та традицій, які демонструють різного роду майстер-класи.

Фестиваль відкрився урочистою ходою в центрі міста і продовжився традиційним концертом. В урочищі Бичова фестивалювали до самісного ранку.

Концертна програма повнилася виступами численних аматорських, народних колективів, солістами-вокалістами з Тернопільщини, Прикарпаття, Львівщини та Київщини.

«Ту ми ся тїшиме і плачїмє»... Панувала неймовірна святкова атмосфера, та водно-

час у неї все ж вліталася й туга за рідною землею лемків, яку по праву називають раєм на землі.

Ювілейний фестиваль присвячений також і 75-тим роковинам із часу проведення операції «Вісла». На жаль, сучасна історія східної України сьогодні переживає схожі моменти, коли люди покидають рідні домівки, залишаючи всі свої пожитки, ідуть не відомо куди...

Завдяки проведенню таких фестивалів, ми, лемки, маємо можливість знати і пам'ятати своє коріння, свою історію та робити відповідні висновки сьогодні. Той, хто не знає свого минулого, не має права на майбутнє!

До слова, відомо, що вже затверджений проект щодо будівництва музею під відкритим небом.

Ірина БЕРЕЗОВСЬКА
Фото Володимира ШЕРСТІЯ

Зустріч випускників

Спогад серце гріє

Нещодавно, а саме – 25 липня, в м. Івано-Франківськ відбулася зустріч випускників 1959 року Станіславського медичного інституту (нині – Національний медичний університет) зі своєю альма-матер. Зустріч через 60 років!

Сьогодні Івано-Франківськ – гарне, тихе, європейське місто Галичини з перебудованими майданами, чистими вулицями, а головне – привітними людьми. Невипадково за підсумками рейтингової оцінки його визнано одним із кращих міст для проживання в Україні.

Прошло 60 років... Доля нас, випускників, порозкидала по всіх куточках колишнього СРСР. Звичайно, за ці роки ми змінилися, стали дідусями, бабусями та й вік у нас переступив за рубікон 80 (!), а це – фізіологічна старість. Але в душі ми залишилися молодими.

Із 286 випускників у затишному скверіку біля пам'ятника Маркіяну Шашкевичу, Іванові Вагилевичу та Якову Головацькому, біля стін альма-матері, зібралося всього 28 осіб. Організа-

рами зустрічі було запропоновано всім пройти на площу Шептицького, навпроти морфологічного корпусу медуніверситету, де зробили пам'ятну світлинку зустрічі. А далі в кафедральному соборі Святого Воскресіння ми помолились Богу і подякували Всевишньому за те, що дав нам можливість зустрітись. У молитві згадали поіменно тих однокурсників, які вже відійшли у вічність. Підтримавши пропозицією колишнього завідуючого кафедрою загальної хірургії С.Геника, ми відвідали кабінети однієї з кращих кафедр університету – нормальної анатомії.

Друга частина зустрічі проходила за застільям і мала напівакадемічний характер. Линули привітання від однокурсників, які тепер уже доктори медичних наук Івано-Франківського національного університету, від про-

фесорів – п. Геника, колишнього завідувача кафедри загальної хірургії Я.Гудивок (Горбатюк), завкафедрою фармакології. У своїх виступах наголошували, що нині Івано-Франківський національний медичний університет (очільником якого є доктор мед. наук, професор Микола Михайлович Рожко) за результатами своєї діяльності та за рівнем державного тестування визнаний одним із кращих вузів України. На даний час в університеті навчається більше 10-ти тисяч студентів, з них – понад дві тисячі іноземців. За останні роки кардинально змінилася матеріально-технічна база вишу, комп'ютеризовано всі кафедри, бібліотеку; студенти забезпечені комфортабельними гуртожитками. Університет став багатопрофільним, із добре оснащеними новітніми технологіями. Тут отримують дипломи за фахом лікаря: загальної практики, стоматолога, спеціаліста з фізичної реабілітації; дипломи бакалавра, магістра фізичної терапії. С.Геник і Я.Гудивок акцентували увагу на дисциплінованості, відповідальності та високій моральності наших однокурсників, взаємовируччі при різних життєвих обставинах, пра-

цюючи вже фаховими медиками.

Членкиня оргкомітету зустрічі випускників Л.Олійник проінформувала про доленосність наших випускників: понад 150 осіб нашого випуску відійшли у вічність, решта, за станом здоров'я, не змогли прибути на зустріч. 18 випускників пов'язали свою долю з наукою: захистили кандидатські, докторські дисертації, стали асистентами кафедр медуніверситету, інститутів удосконалення лікарів; працюють в Санкт-Петербурзі, Москві, Києві, Полтаві, Одесі, Дніпрі, Тернополі, Івано-Франківську. Значна частина випускників стала організаторами охорони здоров'я, працюючи завідувачами обласних відділів охорони здоров'я та провідними спеціалістами в різних галузях медицини, головними лікарями, заввідділами лікувальних закладів. Більшість з однокурсників стали високими професіоналами, практичними лікарями, двом (із Трускавця та Чорткова) присвоєно звання «Заслужений лікар України» (в тому числі – й автору цих рядків). Із 28-ми призованих на медичну службу в армію 14-ом присвоєно звання полковника, підполковника, майора. Багато офіцерів вищого чину стало провідними спеціалістами військової медицини, працюючи в різних куточках колишнього Радянського Союзу, а також – Монголії, Азії, Латинській Америці, в країнах Європи у складі обмеженої групи військ. Один із полковників медслужби займав генеральську посаду, другий – був заступником начальника медичної служби Прикарпатського військового округу.

Приємними були спогади про студентські роки. Із гумором згадували сільськогосподарські роботи по збору врожаю в колгоспах Івано-Франківської, Кіровоградської областей і Криму.

Широ дякуємо колегам-франківцям за організацію незабутньої і такої бажаної зустрічі. Сльози радості і смутку бриніли у кожного в очах. Роз'їхавшись по своїх домівках, випускники 1959 року Станіславського медичного інституту все ж не втрачають надії на нові зустрічі.

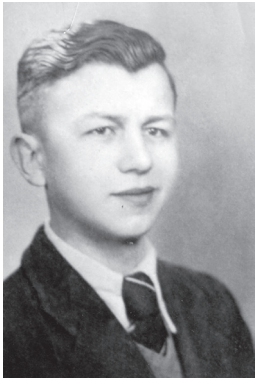
Стефан ГРИЦЬКІВ,
заслужений лікар України, випускник
1959 року Івано-Франківського
(Станіславського) національного
медичного університету

Як це було

Музей в ...туалеті

То була бентежна весна, коли місяць всміхався закоханим, підморгуючи одним оком, ховаючись за хмаринку. Та не вгадав князь неба, що та весна буде для них останньою.

Якось невпевненість нависла над селом. Вересень 1939 року – то трагічні дні в історії Західної України. Радянська армія визволила Галичину, комуністична ідеологія проникла в глибини суспільності галичан: нищились релігійні

обряди, національні звичаї, викоринювалось все надбання народної пам'яті. Ті, кому не була байдужа доля України, обурювалися і шукали хоча б моральної підтримки, особливо молодь. Дехто намагався пристосуватися до нової влади і пішов на співпрацю з окупантами, які вже арештовували священників, українську інтелігенцію, студентів. До нашого села Ромашівки арешти

докотились у 1941 році. Притихли пісні просвітан, луговиків, проте законспірована організація українських націоналістів не відступала від посвяти «Здобудеш Українську державу або згинеш у боротьбі за неї!». І гинули. У с. Ромашівка арештовані Михайло Матвійчук (по-вуличному Комар), його родич Михайло Музичка, Павло Маланчук, Микола Кіндяк, Захарій Когут, Микола Музичка (по-вуличному Кум), Іван Грицик (голова «Просвіти»), Микола Семирозум (інвалід без ноги), Роман Матвійчук, Павло Обнявка, Михайло Кільчицький, Михайло Гайовий, Павло Шуйка, Андрій Маланчук, Степан Бартків, два брати Ваврові – Іван та Михайло, дві молоді дівчини – Марія Адамик і Ксеня Концограда. Священика Стефана Когутяка хтось попередив, отець своїх рідних відправив на Станіславщину і сам за ними подався. За їх відсутності всю господарку і все в кімнатах енкаведисти пограбували. Двоє синів – Ромко і Корнелько – прибували до села конспіративно.

Трагедія у Чортківській тюрмі обірвала всі сподівання. Перед приходом німців у Галичину по всіх тюрмах, як і в Чортківській, ув'язнені були жорстоко замордовані відступаючою радянською армією. Батьки ходили їх шукати. І, якщо б знайшли, то поховали б у рідному селі. Та впізнати страчених було неможливо, залишилась тільки спільна могила на Чортківському цвинтарі.

Сини отця Когутяка Ромко і Корнелько зі співчуттям прибули до села, порадившись з хлопцями-однолітками, особливо з Михайлом Музичкою (батько якого Микола, по-вуличному Кум, теж був замордований), вирішили перевезти з подвір'я отця Когутяка на подвір'я Михайла Музички вуличний туалет і зробити музей з фотографій радянських урядовців. Це їм вдалося. Туалет був такий: дерев'яна будка з одним віконечком, чотири стінки дерев'яні, як і двері, в яких дві защіпки – зі середини та з надвору. Верх покритий бляхою, яка вже взялася іржею. У будці низька лавочка, в якій – отвір, під ним відро з накриттям. На стінах приклеєні старі рядна, а на них – фотографії радянських урядників, вирізані з книжок. Це Сталін у центрі поміж всіх керівників, навпроти – Ленін, теж керівники, військові та цивільні.

На стінках нижче – імена і прізвища керівників Чортківської та злочинців інших тюрем, їх руки пофарбовані червоною фарбою, наче кров'ю. На ніч двері туалету закривали на замок.

З подвір'я отця Стефана Когутяка ця вбиральня була перевезена на возі, запряженому кінями. Першою на вулиці була садиба авторки цих рядків – відразу від старого цвинтаря. Друга – Миколи Маланчука, його син Павло арештований і страчений. Поруч – обійстя Миколи Кіндяка, страченого. У черзі – Захарій Когут, страчений, батьки вислані до Росії. Дві садиби нейтральні. Третя – Миколи Музички, страченого, його син Михайло арештований, дружина Розалія і дві доньки, Люба та Марійка, вислані у Томську область (Росія).

Коли у Галичину вступили німці, прислужники радянської влади туалет-музей полили палимим і підпалили, самі ж добровільно вирушили до Росії. Залишились подальші їх родичі, але їхні діти ні в чому не винні.

Марія ШТЕПА,
БСМ «Карітас»
На фото: син отця Стефана
Когутяка – Роман Когутяк, 1923 р. н.
Станіславів, 1942 рік.

Паломництво

Зарваницька Божа Мати, молись за нас – дітей з Дому милосердя

Минулого тижня вся велика родина «Дому милосердя» побувала в Українському Єрусалимі.

Чудотворна ікона Зарваницької Матері Божої вже багато років творить дива. До неї звертаються люди різного віку, різного стану з проханням про допомогу, порятунок. Тим, хто щиро вірить, ікона допомагає. Священники розповідають, що в Зарваниці люди знаходили душевний спокій і зцілювалися від різних хвороб.

Щороку в Зарваницькому Марійському духовному центрі відбуваються численні прощі, найбільша – Всеукраїнська – збирає близько 100 тисяч людей з різних кутків України та світу. Люди вірять у ласку Божої Матері і просять у неї благословення.

До нас, у «Дім милосердя», приїжджають волонтери з Туреччини та США, які допомагають у розвитку наших дітей. Цьогоріч, уже вкотре, відвідали нас наші постійні жертводавці та небайдужі люди, фахівці своєї справи, з Італії (Don Gnocchi) Нунція Вігано (лікар з психомоторії) та Маріна Родонакі (лікар-невролог).

Один із наших опікунів-духівників – о. Іван Мельник – запропонував своєрідну прощу до Зарваниці. Тож ми радо підхопили пропозицію збагатитись духовно в святому місці. Нас є доволі багато, і всі діти – особливі. Пішим ходом було не можливо пройти, то ж замовили автобуси (аж три!) та всі разом – наші дітвора, гості, праців-

ники, батьки, о. Іван – вирушили до чудотворного місця в Зарваницю. Там ми склали святу молитву за наших дітей, за їхні родини, за всі наші потреби, біди, тривоги, розбудову нашої благодійної організації. Дякували Богу за все, що маємо.

Зарваниця прийняла нас дуже тепло. Там, у парафіяльній церкві самого села, де знаходиться ікона Чудотворної Зарваницької Божої Матері, мали змогу з нашим духівником самі правити святу літургію, в часі якої прислужували власне наші дітки. Опісля служби всією родиною Дому милосердя пройшли Хресний хід. Насолоджувалися цілющою зарваницькою водичкою, і кожен із нас відчував присутність Всевишнього та Його благодать.

День був чудовий, теплий, ширший на емоції, усі в захваті від перебування у святому місці. Ніколасу (волонтеру з Америки) бракло слів, аби передати свої неймовірні почування захопленості від Українського Єрусалиму, тільки було й чути: «Вау, вау, вау, о, мій Боже!». Гості-медики з Італії зачаровані нашими краєвидами. А коли всі розмістилися на зеленій галявині для частування, то навперей у піднесеному настрої ділилися враженнями. Дякуємо Богу за те, що наділяє нас такою життєдайною силою.

Метою прощі-поїздки була свята

молитва про заступництво та опіку Господа Бога, про благословення милосердя на подальшу працю нас, дорослих, із особливими дітками. Всі ми – діти Божі.

На сьогодні в «Домі милосердя» проходить реабілітацію більше ста дітей з обмеженими можливостями (ДЦП, аутизмом, синдромом Дауна та різними вадами розвитку). Від початку створення і до теперішнього часу фінансує нашу діяльність Бучацька єпархія УГКЦ і жертводавці. На жаль, цих коштів, аби утримувати і надавати реабілітацію для дітей, а ще – виплачувати заробітню плату нашим працівникам, не достатньо. Тому ми щиро просили у Зарваницької Божої Матері про заступництво, опіку та поміч. Віримо в ласку Господню.

Сердечно вдячні за фінансову підтримку, яку надала нам мама нашого вихованця Володимира Тумака. Хай Бог Вас винагородить щедро за Вашу доброту і милосердя.

«Ми молимося про милосердя, і ця молитва повинна навчити нас з повагою ставитися до милосердних вчинків» (Вільям Шекспір).

Наталія ВАСИЛИК,
волонтер «Дому милосердя»

№ 32 (8737), 9 серпня 2019 року

Продаються

квартири

2-кімнатна квартира в 2-поверховому будинку, 1-й поверх, за адресою: м. Чортків, вул. Д.Пігута, 43. Є всі комунікації (вода, каналізація, лічильники на газ, світло, опалення). Загальна площа – 63,7 кв. м. Повнометражна земля, 4 сотих, місце під гараж, господарські приміщення. Квартира в центрі міста, район міської лікарні. Тел. 067-424-54-56.

2-кімнатна квартира на 3-му поверсі в смт Заводське. Індивідуальне опалення, пластикові вікна, балкон. Ціна договірна. Тел.: 098-935-72-56.

земельна ділянка

приватизована земельна ділянка – 6 сотих, під забудову, по вул. 16 Липня (в районі колишнього ремзаводу). Тел.: 068-485-01-23, 099-192-50-56.

гараж

гараж стандартних розмірів у кооперативі «Жигулі», з оглядовою ямою і підвалом, зручний заїзд. Ціна – 3,5 тис. у. о. Тел. 068-119-19-44.

робота

потрібна людина по догляду за старим, хворим чоловіком (не лежачий). Тел. 067-372-44-42.

Вважати недійсними:

посвідчення учасника бойових дій серії АА за № 543365, видане 5 лютого 2001 р. Чортківським районним військовим комісаріатом на ім'я: **ТХОРОВСЬКИЙ Михайло Іванович.**

посвідчення учасника бойових дій серії АА за № 543001, видане Чортківським районним військовим комісаріатом 4 вересня 2000 р. на ім'я: **КОНДРАТ Роман Іванович.**

державний акт на право власності на земельну ділянку (площею 0,0500 га) серії ЯІ за № 026402, виданий 20 жовтня 2009 р. на підставі рішення Колиндянської сільської ради за № 175 від 20.08.2008 р., кадастровий номер 6125584500-02-001-1729, на ім'я: **СКРИНИК Оксана Мирославівна.**

державний акт на право власності на земельну ділянку (площею 0,0700 га) серії ЯІ за № 026403, виданий 20 жовтня 2009 р. на підставі рішення Колиндянської сільської ради за № 175 від 20.08.2008 р., кадастровий номер 6125584500-02-001-1728, на ім'я: **СКРИНИК Оксана Мирославівна.**

державний акт на право власності на земельну ділянку (площею 0,1600 га) серії ЯІ за № 026404, виданий 20 жовтня 2009 р. на підставі рішення Колиндянської сільської ради за № 175 від 20.08.2008 р., кадастровий номер 6125584500-02-001-1727, на ім'я: **СКРИНИК Оксана Мирославівна.**

державний акт на право власності на земельну ділянку (площею 0,2100 га) серії ЯІ за № 026405, виданий 20 жовтня 2009 р. на підставі рішення Колиндянської сільської ради за № 175 від 20.08.2008 р., кадастровий номер 6125584500-02-001-1726, на ім'я: **СКРИНИК Оксана Мирославівна.**

Екологія

Чортківщина в огні і в смозі

Будучи на одному редакційному завданні щодо перекриття дороги у Товстенському, випадково натрапили на іншу тему для публікації. Десь під Пробіжною горіла соломка, коричневі клуби диму від якої здіймалися під самі хмари, заступаючи сонце. Коли поверталися назад, язички полум'я уже добралися до посадки вздовж дороги. Хтось викликав сюди поліцейських, які саме документували інцидент. Чи знайдуть винного? Навряд чи. Щось не пригадується, аби хтось поніс за це відповідальність.

Змахувати на те, що мало місце випадкове загоряння, не доводиться. Бо шойно поминувши Пробіжну, як густий дим знову повалив уже з-під Гадинківців. Там така сама ситуація. Отже – мав місце підпал.

І пожежники, й поліція не раз застерігають через засоби масової інформації не спалювати жнивні рештки, які раніше забирало населення, а тепер із різким зменшенням поголів'я худоби вони виявляються нікому не потрібними. А вже у неконтрольованому вогні гине флора і фауна, на відновлення яких потрібен не один рік, забруднюється атмосфера тощо. Але ситуація, яка, до речі, на цю пору характерна чи не для всієї України, надалі залишається неконтрольованою.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ, фото автора

ПОТРІБНІ ОХОРОННИКИ
(чоловіки, жінки)
Тел.: 067-520-31-22,
066-736-14-51, 067-541-62-24

ЗАПРОШУЄМО ПО РОБОТУ
– кухарів з навчанням
– прибиральниць
– барменів
– офіціантів
– посудомийниць
Тел. 068-911-99-66
City Cafe «Piazza»

Адреса:
м. Чортків, вул. Шевченка, 33
(приміщення універмагу)

